

Ἀνῆλθον εἰς τοῦ πνεύματος τὰς ἀκροτάτας κορυφάς,
Κατῆλθον εἰς τ' ἀμέτρητα καὶ ἐσχατά του βάθη,
« Καὶ ἔφθασα ὅπου κανεῖς, ἂν ἔφθασεν, ἔχάθη :
— Ὅπου σπυδαῖς, Σατανᾶ! ὅπου, Θεέ, τρυφᾶς! —
Καὶ νῦν . . . μισῶ τὴν ποίησιν καὶ τὴν φιλοσοφίαν!
Ἀηδιάζω καὶ αὐτῇ, ἀκόμη τὴν θρησκείαν,

Πᾶν ἄλλος, πᾶσαν ἡδονὴν!

Εἰς κόρακας, εἰς κόρακας καὶ σὺ, Καλλιτεχνία,
Καὶ σὺ μὴ πλέον φλέγουσα, ὦ Μεγαλοφυΐα,
Ψυχρὰν καρδίαν καὶ κενὴν!

Οὐδὲν μοι λέγεις νῦν, αἰθέρ, οὐδὲν μοι λέγεις, κῦμα!
Οὐδὲν καὶ σὺ, ὦ Γῆ!

Εἰς' ἐρημίᾳ δι' ἐμὲ τῶν τάφων! εἶσαι μνημα,
ὦ σύμπαν! τῶν νεκρῶν σιγῇ!

Τῶν οὐρανῶν κἂν αἰθρῖος κἂν σκυθρωπὸς ὁ θόλος
Ἀπελπισίαν μ' ἐμποιεῖ! ὁ κόσμος φρίκης ὄλος
Γίγας μοι φαίνεται ναὸς!

Καὶ εἶν' ἐν ἀπειρον Μηδὲν τὸ Ἀπειρον ἐμπρὸς μου!
Ἐν χάος τὸ πομποῖκιλον φαινόμενον τοῦ κόσμου!
Τὸ Πᾶν εἰς ἄθεος Θεός!

Φιλίαν, δόξαν, ἔρωτα, τὸ πᾶν, τὸ πᾶν ἠεθάνθη!
Ἐπὶ παντοίων πυρετῶν ἐξήφθη, ἐθερμάνθη,
Κ' εἰς τῶν παθῶν τὸ πῦρ ἀφοῦ ἐτάκην, ἐμαράνθη,
Ψυχρὰ κατέβρευσα σποδός!

Σποδὸς νῦν ἡ νεότης μου! σποδὸς ἡ εὐμορφία!
Τέφρ' ἀναυδος, ἀναίσθητος καὶ πνεῦμα καὶ καρδία!
Καὶ ὅμως ψάλλω! ἀκουσον καὶ κρῖνον, Ἱστορία,
Ἄν' ἐτι σώζωμ' αἰοιδός! »

Γ.

ΛΥΣΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ.

« Τοσαύτη εἶν' ἡ λύσσα, ἦν ἡ τύχη μου,
Ἡ πάγκκος, παλλάκις μετὰ πείσματος
Ἐμβάλλ' εἰς τὴν πολύστονον καρδίαν μου,
Τοσαύτη ἡ μανία της, ἡ τὰς πληγὰς,
Τὰς μήπω οὐλωθείσας ἔτι καὶ νωπὰς,
Τοῦ στήθους μου βιαίως ἀναξέουσα
Καὶ ὄλον με ἐκ κορυφῆς μέχρι ποδῶν
Τινάσσουσα ἀσπλάγχχνως καὶ σπαράσσουσα,
Ὅσπε ὀργὴν αἰσθάνομαι ἀκάθεκτον,
Ἀνεκφραστον, φρικώδη ἐξαγρίωσιν,
Καὶ ἐὰν μόνον ἡδυνάμην, παρευθὸς
Τὸν κόσμον ἄρδην ἅπαντα ἀνέτρεπον
Ἐκ θεμελίων κ' ἐντελῶς κατέστρεφον,
Ἴνα τῇ δεῖξω πότον εἶν' ἀνούσιον,
Πανάθλιον διόλου καὶ ἐλεεινόν,
Καὶ τῆς περιφρονήσεώς μου ἄξιον
Τὸ παίγιόν της τοῦτο τὸ αἰώνιον,
Ἐφ' ᾧ αὐτὴ κομπάζει κ' ἐναδρόνεται!
Πλὴν ἄχ! τοσοῦτο μᾶλλον αὐξουσαν,
Καὶ ἀπειλοῦσαν μάλιστα ἐμὲ αὐτόν,
Αἰσθάνομαι τὴν τόσον φλογερὰν ὕμνην,
Καθ' ὅσον τὴν σμικρὰν ἰσχὺν μου σύνοιδά! »
Κατ' Ἀύγουστον — 1870. Φ. Δ. ΟΙ.

ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΝΥΞ.

Δὲν ἀνεφάνη λαμπηρὸν ἦοῦς εἰσέτι στέμμα.
Πτηνὰ δὲν περιίπτανται. Σκοτίζεται τὸ βλέμμα.

Ἔτι δὲν ἐγκατέλιπεν ἡ ἀηθῶν τὴν κλίνην,
Μὲ ἄσμα δὲν ἐτάραξε τὴν σιγηρὰν γαλήνην.

Τί ἡσυχίης στάδιον! τὸ κῦμα δὲν σαλεύει,
Ἄλα ὑπνώττου. — καὶ ἐμὲ πλανᾷ ἀπάτης γλεύη.

Ἄδρα ψυχρὰ μόνον κυκλοῖ τὴν μόνωσίν μου εἴρων,
Ἐνφ' το πᾶν εὐδαιμονεῖ εἰς ἐποχὴν ὀνειρῶν.

Ἀστέρες τὸ γλυκὺ σας φῶς εἰς δύσιν μὴ πλανᾶτε,
Σελήνη φέγγε· ἡ μνηστὴ τοῦ ἔρωτος κοιμάται.

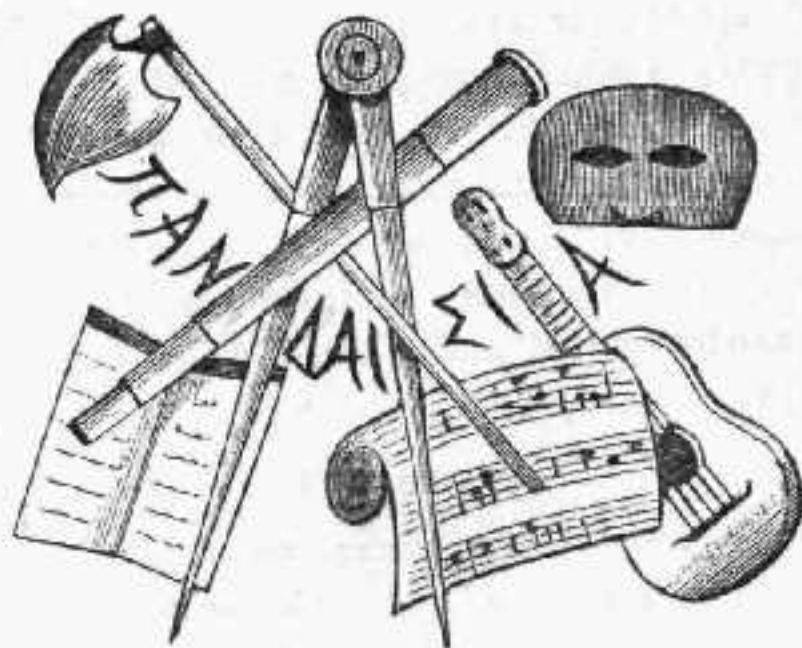
Ἔχει γλυκὺ τὸ ὄνειρον, κοιμάται μειδῶσα,
Πλὴν δὲν ἀκούει τοὺς παλμούς, σιγᾷ ὑψιπετώτα.

« ὦ ναί! κοιμᾶσαι δὲν τρυφᾷ τὸ γαλανόν σου ὄμμα,
Εἰς εὐτυχήματα ζωῆς . . . ναί, εἶναι νύξ ἀκόμα. »

« Ἴσως εἰς τέρψεις ἔρωτος θαυμάζει ἡ φυγὴ σου,
Μὲ φεύγον ἴσως φίλημα ἐνοῦται ἡ πνοή σου. »

Κ' ἐγὼ, κ' ἐγὼ μὲ δάκρυα τρυφῶ καὶ ἀναμνήσεις,
Ἄς ἤμην ὄνειρόν σου κἂν ἡ σκέψις ὡς ξυπνήσεις.

ΙΑΚΩΒΟΣ Κ...

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Σεισμὸς τρομαρὸς κατέστρεψεν ἐσχάτως ἐκ
θεμελίων πόλιν τινὰ ἐν Κίνα καλουμένην Βα-
θάγγ. Ὁ σεισμὸς οὗτος θεωρεῖται ὁ καταστρε-
πτικώτερος ὄσων ποτὲ ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ κατὰ
τὸ 1868 συμβάντος ἐν Χιλῇ καὶ ἐν Περούβια.
Οἱ ὑποχθάνιοι κρότοι ὠμοίαζον πρὸς βροντὴν

κεραυνοῦ. Ἡ γῆ ἡμιανοιχθεῖσα ἐκλονίζετο καὶ ἀνυφοῦτο ὡς πλοῖον ὑπὸ τῆς τρικυμίας πληττόμενον. Τὰ δημόσια κτίρια, οἱ ναοὶ, αἱ σιταποθήκαι, τὰ ὀχυρώματα καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι ἀνετράπησαν πᾶσαι, σωρὸν μόνον ἐρείπιων παρουσιάζουσαι σήμερον. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐν ᾧ ἀπωλέσθησαν 2,000 ἄνθρωποι, ἐγένετο τὴν 11 παρελθόντος Ἀπριλίου.

* * Ἡ κατέναντι τῆς Ρόδου παραλία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπέστη τελευταῖον ἰσχυροῦς σεισμοῦς, ἐπενεγκόντας αὐτῆς μικρᾶς βλάβας εἰς τὰ κατοικημένα μέρη. Μικρὰ τις πόλις καλουμένη Μαρμαρίτζα κατεστράφη ὀλοτελῶς, καθὰ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σμύρνης, ὁ δὲ Σουλτάνος ἄμα μαθὼν τὴν εἶδησιν ταύτην διέθεσεν ὑπὲρ τῶν παθόντων κατοίκων 158,000 γροσίων.

Καὶ τοῦ Εὐξείνου μέρους τι τῆς παρά τὴν Κωνσταντῆζαν παραλίας κατεβυθίσθη αἰθνης εἰς τὴν θάλασσαν, καταπτοῆσαν τοὺς περιόικους.

* * Ὁ διάσημος φιλόλογος Ἐμμανουὴλ Βέκκερ, ὁ πρῦτανος τῶν τοῦ πανεπιστημίου Βερολίνου καθηγητῶν μετὰ τὸν Ρωμέρ, ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἐν ἡλικίᾳ 86 ἐτῶν. Κατὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου εἶχε διορισθῆναι καθηγητῆς τῆς φιλολογίας, ἀπὸ δὲ τοῦ 1810 μέχρι τοῦ 1812 εἰργάσθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων. Ἐκλεγείσθε τῷ 1815 μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἀπεστάλη ἐκ νέου εἰς Παρίσιους καὶ μετὰ πολλὰς περιηγήσεις καὶ ἐρεῖνας ἐπιστημονικὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέδειξε τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων αὐτοῦ δημοσιεύσας τὸ *Anecdota graeca* καὶ τεσσαράκοντα περίπου ἐκδόσεις ἀρχαίων συγγραφέων. Εἰς αὐτὸν ὡσαύτως ὀφείλονται 24 τόμοι τοῦ *Corpus scriptorum historiae Byzantinae* καὶ πολυάριθμα ἄλλα συγγράμματα.

ΕΘΝΙΚΑ ΕΡΓΑ.

Ὁ πρότινος ἀποβιώσας ἐνάρετος πολίτης καὶ πολυμαθέστατος δημοσιολόγος Κωνσταντῖνος Δόσιος κατέλιπε τὰ ἐξῆς κληροδοτήματα.

16,000 δραχμὰς εἰς τὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογον.

6,000 εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικόν Σύλλογον.

10,000 εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τοῦ πατρίδα τὴν Κομόπολιν Βλατσίου τῆς Μακεδονίας διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν.

2,500 εἰς τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον τῶν Σερρών.

1,000 εἰς τὸν ἐνταῦθα Φιλολογικὸν Σύλλογον ὁ « Παρνασσός. »

500 εἰς τὸν ἐνταῦθα Φιλολογικὸν Σύλλογον ὁ « Βύρων. »

1,000 εἰς τὸν Δῆμον Νέας Πέλλης τῆς Λοκρίδος.

2,000 εἰς τὴν Φιλεκπαιδευτικὴν ἑταιρίαν.

2,000 εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου.

2,000 εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν.

2,000 εἰς τὸ τυφλοκομεῖον »

2,000 εἰς τὸ πτωχοκομεῖον

2,000 εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ.

1,000 εἰς τὸν ναὸν τοῦ νεκροταφείου,

10,000 ἐφάπαξ διὰ 5 διαγωνίσματα.

1ον 2,000 περὶ τῶν μέσων τῆς ἐδραιώσεως τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐν Ἑλλάδι.

2ον 2,000 περὶ ἐργασίας ἐν γένει ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ἑλλάδα

3ον 2,000 περὶ βελτιώσεως καὶ ἐμψυχώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας.

4ον 2,000 περὶ προαγωγῆς τεχνικῆς βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι.

5ον 2,000 περὶ ἐμπορίου ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεομένων μέσων τῆς συγκοινωνίας ὡς καὶ τῶν μέσων τῆς κυκλοφορίας ἐν γένει.

Τὰ διαγωνίσματα ταῦτα θέλουσι πραγματοποιηθῆναι ἐντὸς 5 καὶ 1[2 ἐτῶν· τὸ 1ον θέλει γίνεαι μετὰ 4 καὶ 1[2 ἔτος ἀπὸ τοῦ θανάτου του, καὶ μετὰ ἐν ἔτος τὸ δεύτερον καὶ οὕτω καθεξῆς.

* * Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων.

— « Κατὰ τὰς ἐκ Βραΐλας ἡμετέρας ἐπιστολάς ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ τὴν 17]29 Ἰουνίου ὁ φιλόπατρις ὁμογενὴς Δ. Οἰκονόμος ὅστις καίπερ οἰκογενειάρχης καὶ ὑπὸ πολλῶν συγγενῶν περιστοιχούμενος, δὲν ἐπελάθετο κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ τῆς ἐν Βραΐλα ἀνεγειρομένης ἑλληνικῆς ἐκκλησίας. Οὕτω διὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ κατέλιπεν εἰς μὲν τὴν Ἑλλάδα δισχίλια φλωρία διαθέσας αὐτὰ ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Ἀρσακείου καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ διαδόσεως τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου, ἐτι δὲ πέντε μετοχὰς τῆς ἑλληνικῆς ἀπ

μοπλοϊκῆς εταιρίας εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου ἐπιτροπὴν, εἰς δὲ τὴν ἀνεγειρομένην ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν Βραΐλας τρισχίλια φλωρία.

* * * Ὁ φιλογενέστατος κ. Ν. Βερναδάκης, προσήνεγκεν 100,000 δρ. εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ὑπολειπομένης ἔτι πλευρᾶς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Μεγίστη ὀφείλεται τιμὴ εἰς ἄνδρα, ὅστις δὲν θεωρεῖ ἀρκετὴν τὴν φιλογένειαν τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ διαγωνίζεται πρὸς αὐτὸν εἰς εὐγενεῖς καὶ μεγαθύμους πράξεις, διὰ τῶν ἰδίων ἀρετῶν ζητῶν νὰ λαμπρύνῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ Κ. Ὀρλάνδος Δαλλαπόρτας, ὠρολογοποιὸς, κατεσκεύασεν ἀξιοθαύμαστον μικροσκοπικὸν καλλιτέχνημα, τὸ ἐξῆς: Ραφίς ἐκ τῶν κοινῶν (θελόνη) μεταβάλλεται αἴφνης εἰς θελονοθήκην, ἀνοιγομένη καὶ κλειομένη διὰ στρόφιγγος ὀδοντωτῆς. Ἐντὸς τῆς ραφίδος ταύτης περιέχονται τέσσαρες ἕτεραι ραφίδες μικραὶ, μικρόταται, ἀξιοθαυμάστου λεπτότητος,

ἀλλὰ τέλειαι κα' ὄλα, αἵτινες διὰ λαβίδος ὠρίας καὶ κομψῆς λαμβανόμεναι τίθενται ἐντὸς τῆς ῥηθείσης μεγαλητέρας ραφίδος.

Τὸ ἀξιοθαύμαστον τοῦτο λεπτότατον ἔργον κατεσκεύασεν εἰς καὶ μόνος ἐν Εὐρώπῃ Ἕλληνας, καὶ ἐξέθηκεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ παγκόσμιον ἐκθεσιν. Ὁ Ἕλληνας δὲ ἐκεῖνος ἐθαυμάσθη διὰ τοῦτο, ἐνῶ εἶχε πάντα τὰ κατάλληλα ἐργαλεῖα καὶ ἡ μεγαλόπολις τοῦ Λονδίνου παρεῖχεν αὐτῷ ἄφθονα πάντα τὰ μέσα. Ὁ Ἕλληνας ὠρολογοποιὸς, ἠναγκάσθη νὰ κατασκευάσῃ πρῶτον τὰ ἐργαλεῖα ἅπερ τῷ ἐχρησίμευον καὶ εἶτα τὸ ἐξάίσιον ἔργον του. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ Κ. Ὀρλάνδος Δαλλαπόρτας εἶναι ἤδη γέρον. Τὴν ἐν λόγῳ ραφίδα ἐξέθεσεν εἰς λαχεῖον, ἐπιφυλλασσόμενος νὰ κατασκευάσῃ ὁμοίαν, ἵνα πέμψῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων.

* * * Παρὰ τὴν Ἀνδρίτζαιναν ἀνεκαλύφθη μεταλλεῖον χαλκοῦ. — Περὶ τὴν Βάλτεναν πλησίον Βλαχοκερασιᾶς ὑπάρχουσιν ἐκδόλαδες καὶ σκωρία. — Περὶ τὸ Ἄλουποχώριον τοῦ δήμου Μανθυρέας ἀνεκαλύφθη μεταλλεῖον σιδήρου καὶ μολύβδου.

Παράγραμμα Α. φυλλαδίου.

Ἐν τῷ ποιήματι τῷ καταχωρισθέντι εἰς τὸ πρῶτον φυλλάδιον, ὑπὸ τὸν τίτλον *Τῆ Κιρλα Π...* δὲν ἐσημειώθη τὸ ὄνομα τοῦ ποιήσαντος Κ. Α. Λιβαθηνοπούλου παρὰ τοῦ ὁποίου ζητούμεν συγγνώμην.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ β'. φυλλαδίῳ αἰτιγματος.

Δε κάρτα

Μόνος ἔδωκεν ἡμῖν τὴν ἀνω λύσιν ὁ κ. Ἄντ. Γρηγοριάδης, ὑπολογαγὸς τοῦ πεζικοῦ ἔστις καὶ ἔλαβε παραχρῆμα τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀμοιβήν.

Εἰς τὸν πρῶτον ἐξ Ἀθηνῶν πέμψοντα ἡμῖν τὴν λύσιν, δωρήσωμεν τὸ ἀρτίως ἐκδοθὲν Πανηγυρικὸν ποίημα ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ τῶν λειψάνων Γρηγορίου τοῦ Ε'. ὑπὸ τοῦ Κ. Περ. Κ. Ναούμ.